

บทที่ 12

ตะกร้อข้ามตาข่าย

ตะกร้อข้ามตาข่ายแบบไทยนั้นได้นิยมเล่นกันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2472 โดย นาย ยิ่น สีหงษ์ และคณะเป็นคนคิดดัดแปลงเอาตะกร้อวงของไทยไปผสมแบบมินตัน หรือพูดง่าย ๆ ก็คือใช้ลูกตะกร้อแทนลูกแบบมินตัน และใช้เท้าแทนไม้แรกระเกตตะลูกให้ข้ามตาข่ายและใช้การเสริฟการนับแต้มอย่างแบบมินตัน การเล่นตะกร้อข้ามตาข่าย มีอุปกรณ์ 3 ประเภท

1. ประเภทเด่นข้างละ 3 คน
2. ประเภทเด่นข้างละ 2 คน
3. ประเภทเด่นข้างละ 1 คน

ปัจจุบันนี้การเล่นตะกร้อข้ามตาข่ายไม่ค่อยมีคนนิยมเล่น เพราะเนื่องจากไม่มีการแข่งขันนั้นเอง หันมาสนใจเล่นเชปปิก-ตะกร้อ หลังจากที่ยอมรับให้มีการแข่งขันในกีฬาแหลมทอง หรือซีเกมส์

อย่างไรก็ตาม ควรจะได้ส่วนกีฬาประเภทนี้ไว้เพื่อเป็นทรัพย์สมบัติของไทยเรา ต่อไป นั้นนั้น เพื่อช่วยกันรักษาและฟื้นฟูระเบียบการเล่นกีฬาของไทย ครู อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทุกระดับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ เช่น สมาคมกีฬาไทย กรมพลศึกษา และการกีฬาแห่งประเทศไทย น่าจะได้จัดให้มีการแข่งขันในวันสปดาห์กีฬาเพื่อฟื้นฟูกีฬานี้ต่อไป

**กติกาการแข่งขันตะกร้อข้ามตาข่าย
ของสมาคมกีฬาไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
ฉบับแก้ไขใหม่ พุทธศักราช 2507**

สนา�

๑. ก. สนาમจะต้องทำแบบ ก. (เว้นแต่ในกรณีที่กล่าวไว้ในวรรค ข. แห่งกติกาข้อนี้) ซึ่งมีความกว้างยาวตามที่แสดงไว้ในแบบนั้น และจะต้องทำเส้นด้วย สีขาว หรือสีดำ หรือสีอ่อน ๆ ที่เห็นได้ชัดเจน กว้างของเส้น $1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต (0.038 เมตร)

ในการทำสนาમ เส้นกลางจะแบ่งสนาમออกเป็นสองส่วนเท่ากัน ส่วนหนึ่งอยู่ในสนาમส่วนลูกข้างขวา อีกส่วนหนึ่งอยู่ในสนาમส่วนลูกข้างซ้าย ส่วนกว้างของเส้นส่วนลูกและเส้นส่วนลูกของเส้นเบตต์เจน ๆ จะต้องรวมอยู่ในความกว้าง 13 ฟุต (3.96 เมตร) ของสนาમส่วนลูกและเส้น กว้างของเส้นเบตต์เจน ๆ จะต้องรวมอยู่ในความกว้างของสนาમที่กำหนดไว้

๒. ในที่ใดที่ไม่สามารถทำสนาમสำหรับแล่นกู้ แต่อาจทำสนามสำหรับแล่นเดี่ยวได้ ก็ต้องทำตามที่แสดงไว้ตามแบบ ๒. เส้นหลังจะคล้ายกับเส้นส่วนลูกเท่านั้น แต่เส้นหัวตุ่นอย่างอื่นใช้แทนเสาตั้งกล่าวไว้ในกติกาข้อ ๒ จะต้องตั้งอยู่ห่างจากเส้นเบตต์ของสนาມ ตรงกับเส้นแนวร่องด้านข้างละ 1 ฟุต (0.305 เมตร)

เส้า

๒. เสาจะต้องสูง 5 ฟุต 1 นิ้ว (1.55 เมตร) จากพื้นสนาમและจะต้องมีนองพอที่จะรักษาตาข่ายดังกล่าว ในกติกาข้อ ๓ ให้ปั้งตึงอยู่ได้ และจะต้องตั้งอยู่ที่ตรงกับเส้นแบ่งแดนเบตต์ข้างของสนาમดังกล่าวไว้ในข้อ ๑ ๒. ในกรณีที่จะทำการแข่งขันประเภทเดี่ยวจะต้องใช้วิธีหนึ่งวิธีใดที่แสดงไว้ให้เห็นว่า เส้นเขตข้างอยู่ใต้ตาข่าย เช่น ใช้เสาบาง ๆ หรือวัตถุอย่างหนึ่ง กว้างไม่น้อยกว่า $1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต (0.038 เมตร) ไว้ที่เส้นเขตข้าง ให้ตั้งชี้มาที่ตาข่าย

ตาข่าย

๓. ตาข่ายจะต้องทำด้วยด้ายข้อมฝาดเส้นเล็ก มีตากว้างยาว $\frac{3}{4}$ นิ้วฟุต (0.019 เมตร) ตาข่ายจะต้องปั้งให้ตั้งจากเสาหนึ่งถึงอีกเสาหนึ่ง และจะต้องกว้าง 2 ฟุต 6 นิ้ว (0.76 เมตร)

ริมบนของตัวเขายังต้องห่างจากพื้นสนามตอนจุดกลางสนาม 5 ฟุต (1.524 เมตร) และที่เสาะจะต้องสูงจากพื้นสนาม 5 ฟุต 1 นิ้ว (1.55 เมตร) ตอนบนของตัวเขายังติดแผ่นสีขาวพับ 2 ขนาดกว้าง 3 นิ้ว ฟุต (0.076 เมตร) มีเชือกหรือลวดร้อยกัลังกลดลดแรงผ่านและป้องกันให้ตัวเขากับหัวเส่าหงส์สองข้าง

ຕະກົດ

4. ลูกตองกร้อจะต้องสานตัวขวางหนาชนิด 6 เส้นขึ้นไปเป็นรูปทรงกลมขนาดโตัวดรอปไม่น้อยกว่า 16 นิ้ว และไม่เกิน 17 นิ้ว น้ำหนักเมื่อเริ่มการแข่งขันตองกร้อลดลงน่ำกว่า 170 กรัม และไม่น้ำหนักกว่า 220 กรัม เช่นกตกร้อ น้ำหนักระหว่าง 160–180 กรัม แข่งขันทุกรุ่นให้ใช้ลูกตองกร้อของกรรมการที่สานมาจัดไว้

៥៦

5. ก. กำกว่าผู้เล่นหมายถึงผู้ร่วมเล่นในเกมส์ทุกคน
ข. ในการเล่นประเภท 3 คน ผู้เล่นจะต้องมีข้างละ 3 คน ในการเล่นประเภทคู่ผู้เล่นจะต้องมีข้างละ 2 คน และในการเล่นประเภทเดี่ยว ผู้เล่นจะต้องมีข้างละ 1 คน
ก. ข้างใดที่มีสิทธิ์ส่งลูก จะต้องเรียกว่า ข้างส่งลูก ส่วนอีกข้างหนึ่งนั้นให้เรียกว่า ข้างรับลูก

માર્ગદારી

6. ก่อนที่จะเริ่มต้นเดินทั่วสองข้าง ทั้งสองขันกันต้องทำการเสียง ข้างที่ชนะ การเสียง มีสิทธิ์จะเลือก

- ก. เดือกส่งลูกก่อน หรือ
  - ข. ไม่ส่งลูกก่อน หรือ
  - ค. เดือกเอาต้านไปต้านหนึ่ง

การนับคะแนน

7. ก. การเล่นประภาก 3 คน เกมส์หนึ่งมี 21 คะแนน เมื่อได้ 19 หรือ 20 คะแนน เท่ากัน ข้างที่ได้ 19 หรือ 20 คะแนนก่อน มีสิทธิที่จะเลือกกำหนด ให้เกมส์นั้นเริ่มต่อไปอีก 5 คะแนน หรือเล่นต่อไปจนครบ 21 คะแนน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าผู้มีสิทธิเลือก “กำหนด” เล่นต่อไปอีก 5 คะแนน เมื่อได้ 19 หรือ 20 คะแนนเท่ากันแล้วคะแนนก็จะเป็นเสมอ กับ และ

ข้างที่ได้ 5 คะแนนก่อน เป็นฝ่ายชนะในเกมส์นั้น

การเรียกร้อง “กำหนด” การเล่นดังกล่าวในข้อนี้จะต้องกระทำก่อนการส่งลูกในครั้งต่อไป จากที่ได้คะแนน 19 หรือ 20 เท่ากัน

บ. การเล่นประเภทกู้ เกมส์หนึ่งมี 15 คะแนน เมื่อได้ 13 หรือ 14 คะแนน เท่ากัน ข้างที่ได้ 13 หรือ 14 คะแนนก่อน มีสิทธิที่จะเลือก “กำหนด” ให้เกมส์นั้นเล่นต่อไปอีก 3 คะแนน หรือเล่นต่อไปจนครบ 15 คะแนน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าผู้มีสิทธิเลือก “กำหนด” เล่นต่อไปอีก 3 คะแนน เมื่อได้ 13 หรือ 14 คะแนนเท่ากันแล้ว คะแนนก็จะเป็นเสมอ กัน ข้างที่ได้ 3 คะแนนก่อนจะเป็นฝ่ายชนะในเกมส์นั้น

ค. การเล่นประเภทเดียว เกมส์หนึ่งมี 11 คะแนนเมื่อได้ 9 หรือ 10 คะแนน เท่ากัน ข้างที่ได้ 9 หรือ 10 คะแนนก่อนมีสิทธิที่จะเลือก “กำหนด” การเล่นในเกมส์นั้น เล่นต่อไปอีก 3 คะแนน หรือเล่นต่อไปจนครบ 11 คะแนน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าผู้มีสิทธิเลือก “กำหนด” เล่นต่อไปอีก 3 คะแนน เมื่อได้ 9 หรือ 10 คะแนนเท่ากันแล้ว จะเป็น “เสมอ กัน” ข้างที่ได้ 3 คะแนนก่อน เป็นฝ่ายชนะในเกมส์นั้น

การเรียกร้อง “กำหนด” ให้เป็นไปตามกติกาข้อ 7 ก. วรรค ส่อง

จ. ฝ่ายใดที่สละสิทธิเลือกกำหนดการเล่น ซึ่งเกิดขึ้นในโอกาสแรก แล้วก็ “ไม่มีสิทธิเลือก “กำหนด” การเล่นในโอกาสที่เกิดขึ้นเป็นครั้งที่ 2

ฉ. ในการเล่นที่มีแต้มต่อไม่ยอมให้ใช้สิทธิเลือก “กำหนด” การเล่น

8. ถ้าไม่ได้ยกลงกันเป็นอย่างอื่น จะต้องเล่นโดยใช้ชันมากเกมส์ที่สุด ใน 3 เกมส์ ผู้ที่เล่นจะเปลี่ยนข้างกัน เมื่อจะตั้งต้นเล่นเกมส์ที่ 2 และเมื่อจะตั้งต้นเล่นเกมส์ที่ 3 ก็ต้องเปลี่ยนข้างกัน (ถ้าต้องเล่นถึงเกมส์ที่ 3) และในการเล่นเกมส์ที่ 3 นี้ก็จะต้องเปลี่ยนข้างกัน ตามคะแนนที่ได้นำไปปัดที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ:-

ก. 11 สำหรับเกมส์ 21 คะแนน

ข. 8 สำหรับเกมส์ 15 คะแนน

ค. 6 สำหรับเกมส์ 11 คะแนน

หรือในการเล่น ชนิดที่การเล่นมีแต้มต่อ ข้างใดข้างหนึ่งทำได้ครึ่งหนึ่งของจำนวน คะแนนทั้งหมดที่จะต้องทำเพื่อชนะเกมส์นั้น (ในกรณีที่มีเศษให้ปัดขึ้น) ถ้ามีการยกลงจะเล่น เกมส์เดียว ผู้เล่นจะต้องเปลี่ยนข้างดังกล่าวไว้ สำหรับการเปลี่ยนข้างเกมส์ 3 ข้างบนนี้

ถ้าผู้เล่นละเว้นการเปลี่ยนข้างตามกติกาที่วางไว้นี้ โดยไม่ตั้งใจ ผู้เล่นจะต้องเปลี่ยน ข้างทันทีเมื่อรู้สึกตัวว่าตนผิด แต่คะแนนที่ได้อยู่เท่าใด ก็ให้นับไปตามนั้น

การเล่นประเภท 3 คน

๙. ก. เมื่อได้ตกลงว่า ฝ่ายใดจะเป็นฝ่ายส่งลูกก่อนผู้เล่นซึ่งอยู่ในสนาม “ส่งลูก” ต้องส่งลูกทั้งหมดตรงกันข้าม ถ้าผู้เล่นนั้นโถลูกกลับไปก่อนที่ลูกจะถูกพื้น ลูกนี้จะถูกโถกติดกลับมาโดยข้าง “ส่งลูก” แล้วข้าง “รับลูก” ก็จะได้กลับไปอีก โถกกลับไป กลับมาเรื่อยไปจนกระทั้งเกิด “เสีย” ขึ้นหรือจนกระทั้งลูกอยู่ใน “การเล่น” (ดูคติกาข้อนี้ วรรค ๖.) ถ้าข้าง “ส่งลูก” ทำลูก “เสีย” การส่งลูกของผู้ส่งลูกคนแรกก็หมดสิทธิ์ ข้าง “ส่งลูก” ก่อน ส่งลูกได้เพียงคนแรกคนเดียวเท่านั้น (ดูคติกา ข้อ 11) แล้วผู้เล่นของอีกข้างหนึ่งที่อยู่ในสนาม ส่งลูกด้านขวามือก็กลับเป็นผู้ส่งลูก ถ้าข้าง “รับลูก” โถลูกกลับไปไม่ได้หรือทำ “เสีย” ข้าง “ส่งลูก” ก็ได้ ๑ คะแนน เมื่อได้คะแนนแล้วผู้เล่นข้าง “ส่งลูก” ผู้นั้นก็เปลี่ยนที่ส่งลูก โดยเปลี่ยนจากสนามด้านขวามือ ไปส่งลูกในสนามด้านข้ายามีอีกส่งไปยังผู้เล่นอีกข้างหนึ่ง ซึ่งอยู่ในสนามทั้งหมดตรงข้ามทราบไปได้ที่ฝ่ายนั้นยังเป็นฝ่าย “ส่งลูก” อญี่ การส่งลูกก็จะต้องส่งจากสนามส่งลูกไปยังสนามส่งลูกอีกข้างหนึ่ง ซึ่งอยู่ทั้งหมดตรงกันข้าม การเปลี่ยนสนามส่งลูกโดยข้าง “ส่งลูก” จะกระทำได้ต่อเมื่อคนทำการແນนเพิ่มขึ้นได้ทุก ๑ คะแนน

๑๐. ฝ่ายส่งลูก จะต้องส่งลูกแรกจากสนามส่งลูกด้านขวามือ เมื่อผู้ส่งลูกได้เก็บลูกจากกระทั้งส่งลูกออกไปแล้ว ต่อจากนี้ไปจะต้องถือว่าลูกอยู่ในการเล่น จนกว่าลูกนั้นถูกพื้นหรือเกิดการ “เสีย” หรือ “เอาใหม่” เกิดขึ้น นอกเขตที่ได้กำหนดเอาไว้ในข้อ ๑๙ เมื่อได้ส่งลูกไปแล้วจนกระทั้งลูกนั้นได้ข้ามตามข่ายไปยังข้างรับลูก ผู้ส่งลูกจะอญี่ ณ ที่หนึ่งที่ได้ในด้านของฝ่ายตน ซึ่งมีตาข่ายกั้นอยู่เป็นเขตที่ได้ โดยไม่คำนึงถึงลักษณะเด่นเด่นต่าง ๆ

ในการเล่น ที่ผู้เล่นจะเปลี่ยนแนวหรือตำแหน่งกันได้ก็ต่อเมื่อหมดสิทธิการรับ, ส่ง และผู้ตัดสินอนุญาตแล้วเท่านั้น

๑๑. ผู้ที่จะรับลูกส่งได้ ต้องเป็นผู้ที่ส่งลูกมาให้เท่านั้น แต่ถ้าลูกถูกตัวผู้เล่นรวมกันกับผู้รับส่งลูก หรือผู้ที่เล่นรวมกันกับผู้รับส่งลูกเว้นผู้เล่นแนวหลัง (มือที่สาม) เล่นลูกนั้นขึ้นส่งลูกให้ ๑ คะแนน ผู้เล่นผู้เดียวกันจะรับลูกส่งที่ฝ่ายส่งมาซ้ำกันสองครั้งติดกันไม่ได้ในเกมส์เดียวกัน นอกจากที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๑๒

๑๒. ข้างที่ตั้งต้นเล่นเกมส์แรก หรือในเกมส์ต่อไปส่งลูกได้กันเดียวในการเล่นคราวแรก ผู้ส่งลูกนั้นจะส่งลูกได้เรื่อยไปด้วยการเปลี่ยนแนวส่ง เมื่อตนได้คะแนนเพิ่มขึ้น ๑ คะแนน ทุกครั้งเรื่อยไปจนกว่าตนทำเสีย จากนั้นให้อีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายส่งลูกได้อีก ๒ คน จนกว่าฝ่ายตนจะทำเสีย ๒ ครั้ง ผู้ร่วมเล่นแต่ละข้าง จึงจะส่งลูกได้ครบตามจำนวนในการส่งลูก เริ่มเล่นในเกมส์ต่อไป ให้ฝ่ายที่ไม่ได้เริ่มส่งครั้งแรกเป็นฝ่ายส่งลูก ถ้าเริ่มเล่นในเกมส์ที่สาม ให้ฝ่ายที่ไม่ได้ส่งลูกในเกมส์ที่สองเป็นฝ่ายส่งลูกก่อน

12. ถ้าผู้เล่นยืนผิดกอร์ท ผิดแคน เวลาส่งลูกและบังเอิญเป็นฝ่ายได้แต้ม จะต้องมีการให้อิโหน่โดยเงื่อนไขการให้ “อิโหน่” นี้จะต้องใช้สิทธิเรียกร้องก่อนจะมีการส่งลูกในครั้งต่อไป

ถ้าผู้เล่นยืนผิดกอร์ท และไม่ทราบว่าตนยืน จนกระทั่งมีการส่งลูกในคราวต่อไป เสียงแล้ว ถือว่าให้ผ่านไปและจะใช้สิทธิให้ “อิโหน่” ไม่ได้ และตำแหน่งที่ยืนของผู้เล่นก็ต้องปล่อยไว้จนกว่าจะหมดเกมส์

การเล่นประเภทคู่

ในการเล่นประเภทคู่ให้ใช้กติกาข้อ 9-12 เว้นแต่วิธีการเล่นครั้งแรก ผู้ส่ง ส่งลูก เริ่มเด่นได้เพียงผู้เดียว เมื่อลูกเสียโดยฝ่ายส่งลูก เป็นผู้กระทำ ให้เปลี่ยนข้างส่งโดยผู้ส่ง ข้างหลังนี้ส่งลูกได้เรื่อยไปจนกว่าฝ่ายต้นจะทำเสียงทั้งสองคน

การเล่นประเภทเดี่ยว

13. ในการเล่นประเภทเดี่ยวให้ใช้กติกาข้อ 9 ถึงข้อ 12 เว้นแต่

ก. ผู้เล่นจะต้องส่งลูก หรือรับลูกส่งในสนามรับลูกส่งขามเมื่อ แต่เฉพาะเมื่อกำนั่นคะແນນของผู้ส่งลูกจำนวนศูนย์ หรือจำนวนเลขคู่เท่านั้น การส่งลูกและรับลูกส่งจะต้องและรับในสนาม ส่งลูกชัยเมื่อ เมื่อกำนั่นแต้มของผู้ส่งลูกได้จำนวนเป็นเลขคี่

ข. ผู้เล่นทั้งสองต้องเปลี่ยนสนามส่งลูก ภายหลังที่ทำคะแนนได้ 1 คะแนน ทุกครั้ง

การทำ “เสียง”

14. การทำเสียงซึ่งผู้เล่นที่เป็นข้าง ส่งลูก เป็นผู้ทำขึ้นจะทำให้ส่งลูกต้อง ตาย แต่ถ้าผู้เล่นข้างฝ่ายรับลูกเป็นผู้ทำขึ้นข้างส่งลูก ได้คะแนน 1 คะแนน

การทำเสียงเกิดขึ้นเมื่อ

ก. ใน การส่งลูก ถ้าเล่นลูกเกินกว่า 1 ครั้ง

ข. ใน การส่งลูก ถ้าลูกไปตกลงในสนามส่งลูกที่ผิด ก็อไปตกในสนามส่งลูก ไม่ทั้งหมดมุมตรงกันข้ามกับผู้ส่งลูกหรือไปตกไม่ถึงเส้นส่งลูกสัน หรือไปตกเลยเส้นส่งลูกขาว หรือไปตกนอกเส้นเขตข้างของสนามส่งลูก ที่ต้องส่งลูกไปนั้น

ก. ถ้าเท้าของผู้ส่งลูกไม่อยู่ในสนามส่งลูก ที่จะต้องส่งลูกไปหรือเท้าของผู้เล่นที่เป็นผู้รับส่งลูก ไม่อยู่ในสนามส่งลูกทั้งหมดมุมตรงกันข้าม จนกระทั่งลูกได้ลูกสั่งออกมานั้น (ดูกติกา ข้อ 16)

ก. ในขณะที่ทำการส่งลูก หรือก่อนที่จะส่งลูก ถ้าผู้เล่นคนใดหลอกล่อหรือกระทำช่างใจอย่างหนึ่ง อันเป็นการกระทำให้ไม่สะดวกแก่คู่ต่อสู้ของเขา

ข. ในการส่งลูกก็ดี หรือในการโถลูกไปปิดกันออกเขตสนามหรือผ่านทะลุตาข่ายไป หรือผ่านไปใต้ตาข่าย หรือไม่ข้ามตาข่ายไปหรือไปลูกหลังค่า หรือพาผนัง หรือลูกตัวหรือเครื่องแต่งกายของผู้เล่นคนหนึ่งคนใด (ลูกที่ตกลงบนเส้น จะต้องถือว่าได้ตกลงบนสนามหรือสนามส่งลูก หรือเส้นนั้นเป็นขอบเขต)

ค. ถ้าลูกที่กำลังเล่น ฝ่ายใดได้เล่นลูกก่อนที่จะข้ามตาข่ายมาข้างตน (อย่างไรก็ดี ผู้เล่นลูกอาจใช้ส่วนของร่างกายที่ถูกลูกตามกติกาตามลูกที่ตนเล่นตาข่ายไปได้)

ช. เมื่อลูกอยู่ในเวลา “กำลังเล่น” ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งลูกตาข่ายหรือที่ปิงตาข่ายด้วยส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย หรือด้วยเครื่องแต่งกาย

ฉ. ถ้าลูกถูกตัวฝ่ายผู้เล่นเกินกว่าสองครั้งติด ๆ กัน โดยผู้เล่นคนเดียวกัน หรือลูกถูกโถ่ โดยผู้เล่นและผู้ร่วมเล่นฝ่ายเดียวกันติด ๆ กัน

ญ. ในการเล่นแต่ละครั้ง ถ้าลูกถูกตัวผู้เล่นข้างเดียวกันเกินกว่า 1 กัน

ณ. ถ้าผู้เล่นคนใดคนหนึ่งกีดขวางผู้ต่อต้านของเขา

ฐ. ถ้าฝ่าฝืนกติกาข้อ 16

ฎ. เล่นลูกด้วยแขนท่อนบน แขนท่อนล่าง ศอกข้างศอกหน้าและมือ (ข้อหกเว้นยอมให้ผู้เล่นใช้ ศอกหลังให้ล และศรีษะได้)

กติกาทั่วไป

15. ผู้ส่งลูก จะต้องไม่ส่งลูกจนกว่าผู้ต่อต้านของเขาได้พร้อมแล้ว ว่าพยายามจะโถลูกที่ส่งไปนั้น

ผู้ส่งลูกและผู้เล่นที่รับลูกส่ง ต้องยืนอยู่ภายนอกเขตสนามส่งลูก และขอบเขตสนามรับลูกส่งของตน (ตามที่กำหนดเขตไว้โดยมีเส้นส่งลูกยาว เส้นส่งลูกสั้น เส้นกลางและเส้นข้าง) และบางส่วนของเท้าทั้งสองข้างของผู้เล่นเหล่านี้ จะต้องถูกพื้นสนามอยู่ในท่าที่งดงามกระทำการส่งลูกได้กระทำแล้ว เท้าใดเท้าหนึ่งของผู้ส่งลูกก็ดี หรือผู้รับลูกส่งลูกก็ดีอยู่บนเส้นหรือลูกเส้น จะต้องถือว่าเท้านั้นอยู่นอกสนามส่งลูก และสนามรับลูกส่ง (ดูกติกาข้อ 14 ก.) คู่ของผู้ส่งลูกและคู่ของผู้รับลูก จะยืนอยู่ ณ ที่ได้ก็ได้ แต่ต้องไม่บังหรือกีดขวางการส่งลูก และรับลูกส่งสำหรับผู้เล่นแนวหลังขณะรับและส่งจะยืนล้ำหน้า ผู้เล่นแนวหน้าไม่ได้

17. ถ้าในการส่งลูกหรือโถลูกกระแทกตาข่าย และข้ามตาข่ายไปได้แล้วไม่ถือเป็นลูกเสีย ถ้าโถลูกผ่านออกไปนอกเส้นตาข่ายข้างใดข้างหนึ่ง แล้วไปปิดกันเส้น หรือภายในได้เส้น

เขตของสนามฝ่ายตรงกันข้าม เช่นนี้ถือว่าเป็นลูกเสีย ในกรณีที่เกิดขวางขึ้นโดยบังเอิญ หรือโดยคาดหมายไม่ถึง ผู้ตัดสินอาจตัดสินให้เป็น “เสมอ” ได้

18. ถ้าผู้ส่งลูกเล่นลูกส่งผิดเช่นนี้ ไม่ถือเป็นเสีย แต่ถ้าลูกได้ลูกร่วงกากยต้องถือว่าได้ส่งลูกแล้ว

19. ในระหว่างการเล่น ลูกลูกตาป่าย และติดตาข่ายอยู่หรือลูกตาป่ายแล้ว ตกลงไปยังพื้นสนามด้านของผู้ตัดลูก หรือตกพื้นภายนอกสนามแล้ว ผู้ตัดต้านคนหนึ่งลูกตาป่ายหรือโต้ลูก หรือตัวลูกลูกไม่ถือว่าผู้ต่อต้านผู้นั้นกระทำผิด เพราะเวลาเด่นลูกมิได้ออยู่ในการเล่น

20. ถ้าผู้เล่นคนใดคนหนึ่งมีโอกาสจะโต้ลูกในทางจากสูงลงต่ำ เมื่อลูกนั้นอยู่ใกล้ตาป่ายมาก ผู้ต่อต้านของเขายังต้องไม่เอาส่วนของร่างกายยื่นเข้ามาใกล้ตาป่าย เพื่อให้มีโอกาสที่ลูกจะสะท้อนกลับจากร่วงกากยส่วนนั้นได้ การกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำกีดขวางตามความหมายของคติกาข้อ 14 (ญ)

21. เป็นหน้าที่ของผู้ตัดสินที่จะต้องขาน “เสีย” หรือ “เสมอ” เมื่อย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้น โดยไม่ต้องรอให้ผู้เล่นเรียกร้องขึ้น และต้องให้คำวินิจฉัยเด็ดขาดในการอุทธรณ์เกี่ยวกับการโต้เดียงเรื่องคะแนนซึ่งรองเรียนขึ้นมา ก่อนการส่งลูกครึ่งต่อไป และผู้ตัดสินเลือกตั้ง ผู้กำกับเส้น ตามที่เห็นสมควรคำวินิจฉัยของผู้ตัดสิน ต้องยืนยันตามคำนออกของผู้กำกับเส้น อย่างไรก็ได้ถ้ามีการตั้งผู้ชี้ขาดขึ้นค่าอุทธรณ์จะต้องได้รับการพิจารณาจากผู้ชี้ขาด เมพะปัญหาเกี่ยวกับคติกา ซึ่งผู้ตัดสินได้วินิจฉัยโดยเด็ดขาดแล้วเท่านั้น

การดำเนินการแข่งขัน

22. การแข่งขันจะต้องดำเนินไป ตั้งแต่ต้นจนจบการแข่งขันเว้นไว้แต่

ก. ในการซิงแซมเปลี่ยนตะกร้อระหว่างชาติ จะมีการหยุดพักได้ไม่เกิน 5 นาที ในระหว่างเกมส์ที่ 2-3 ของการแข่งขัน

ข. ในประเทศที่เกี่ยวกับดินฟ้าอากาศ อาจจะมีการผ่อนผันให้พักได้ไม่เกิน 5 นาที ในระหว่างเกมส์ที่ 2-3 โดยได้รับความเห็นชอบขององค์การนานาชาติ เป็นลายลักษณ์อักษรเสียก่อน ระหว่างการแข่งขันเกมส์ที่ 2-3 ในประเภทเดียว คู่ สามคน

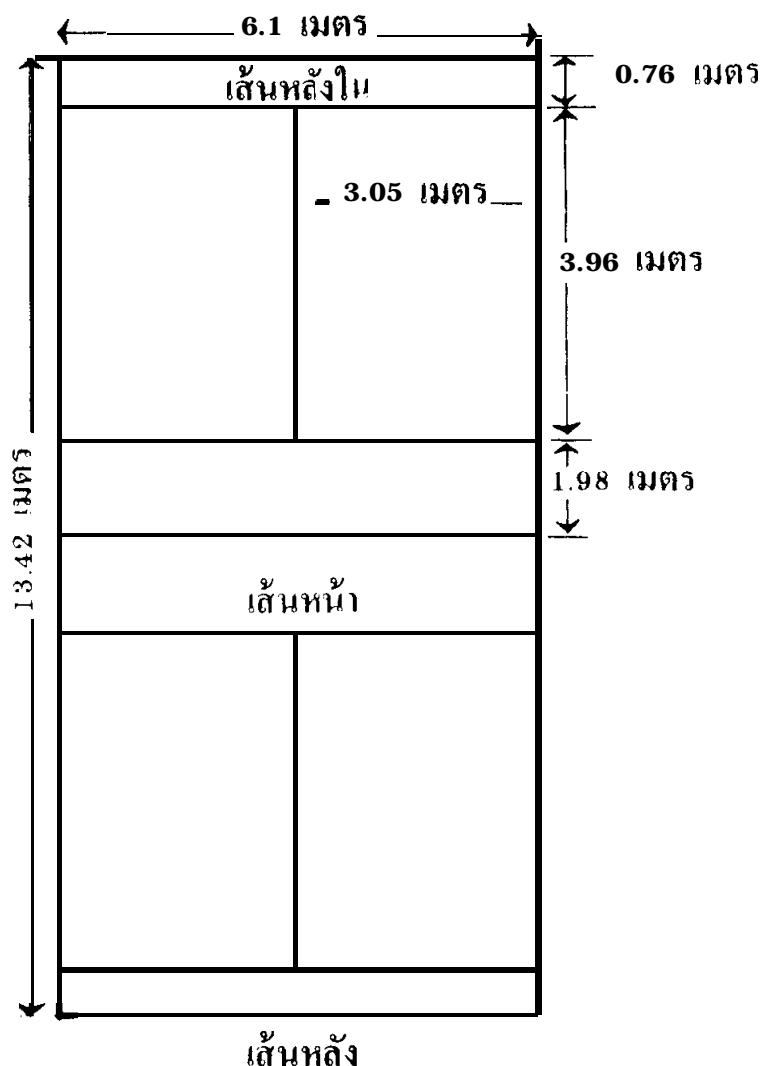
ค. เมื่อดินฟ้าอากาศไม่อำนวย กรรมการตัดสินอาจจะสั่งให้ยกการแข่งขันได้ตามความที่เห็นสมควร ถ้ามีการชะงักการแข่งขันครั้งนี้เกิดขึ้น คะแนนที่ได้ต้องอยู่คงเดิม และจะเริ่มตั้งแต่แข่งขันใหม่จากคะแนนที่ได้อยู่แล้วนั้น การแข่งขันจะหยุดไม่ได้ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ในการที่จะให้นักกีฬาหยุดพักผ่อน เพื่อจะได้มีกำลังเล่นต่อไปหรือเพื่อจะได้รับการแนะนำส่งสอน วิธีการเล่น จากผู้อุปนักสนาม ผู้เล่นผู้ใดไม่มีสิทธิจะออกจากสนาม

ແພັ່ງຂັນໄດ້ກ່ອນທີ່ຈະຈົບການແພັ່ງຂັນໂດຍໄມ້ໄດ້ຮັບອນນຸ່າງຕາມການຕັດສິນເສີຍກ່ອນ ກຽມການຕັດສິນມີສິຫຼືແຕ່ຜູ້ເດືອກທີ່ຈະຮະຈັກການແພັ່ງຂັນ ແລະມີສິຫຼືທີ່ຈະຕັດສິຫຼືຜູ້ເລີ່ມຮົວໄລ້ອອກ ແກ່ຜູ້ທີ່ກະທຳຜົດກົດຕົກໄດ້ແຕ່ຜູ້ເດືອກ

ກາຣຕືກວານ

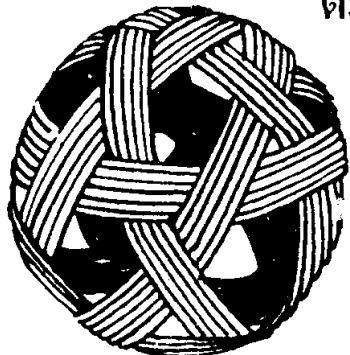
1. ກາຣເຄລື່ອນໄຫວ ມີການປັບປຸງຕົວຢ່າງໜຶ່ງອ່າຍໄດ້ ໂດຍຜູ້ສັງລຸກ ທີ່ມີຜົລຂັດຂວາງຄວາມຕ່ອນເນື່ອງຂອງການສັງລຸກກາຍຫລັງ ເນື່ອຜູ້ສັງລຸກ ແລະຜູ້ຮັບລຸກໄດ້ເຂົ້າຢືນຕາມທີ່ເພື່ອສັງລຸກແລະຮັບລຸກແລ້ວ ດີວ່າເປັນການຫລອກລ່ອ (ຊູກຕົກເຂົ້າ 14 ນ.)
2. ກຣນີັດຕ່ອນໄປນີ້ຄື່ອເປັນເສີຍ ຕາມເຂົ້າ 14 (ຊ)
  - ກ. ດ້າລຸກຕິດອູ່ທີ່ສ່ວນໜຶ່ງສ່ວນໃດຂອງຮ່າງກາຍ ໃນຮະຫວ່າງໂດ້ລຸກແລ້ວສັດອອກໄປແກນທີ່ຈະໂດຍເລີຍບາດ ຢ້ວອ
  - ຂ. ດ້າເລີ່ມລຸກຄຽດ ໄນວ່າກຣນີັດ ຖ.
3. ດ້າຜູ້ເລີ່ມຜູ້ໄດ້ຜູ້ໜຶ່ງຮຸກເຂົ້າໄປໃນສານຂອງຄູ່ຕ່ອສູ້ແມ້ຈະເລີກນ້ອຍກີ່ດີ ມີການເກົ່າງແຕ່ກາຍກີ່ດີ ໄທດີວ່າເປັນການກົດຂາວງນອກຈາກທີ່ອນນຸ່າງຕາມໃຫ້ທຳໄດ້ໃນກົດຕົກເຂົ້າ 14 (ນ) ຊູກຕົກເຂົ້າ 14 (ຜ)
4. ໃນທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນເນື່ອງຈາກລັກຂະດະຂອງຜູ້ມີອຳນາຈເກີ່ຍກັບຕະກັນຕະກັບປະຈຳທີ່ມີຄົນ ອາຈານກວ່າເກົ່າງແຕ່ກາຍກີ່ດີ ເພື່ອກົດສັງລຸກສົ່ງກົດຂາວງໄດ້ ແຕ່ທັງນີ້ຕ້ອງອູ່ກາຍໄດ້ສິຫຼືຂອງສາມາຄນແຫ່ງໜາຕີດ້ວຍ
5. ໃນຮະຫວ່າງການໂດ້ລຸກ ເນື່ອລຸກຂ້າມຕາໜ່າຍຝ່າຍໜຶ່ງໄປແລ້ວ ແລະປຣາກວ່າອົກຝ່າຍໄດ້ທຳລຸກເສີຍ ຢ້ວອລຸກຕາຍ ອົກຝ່າຍຈະລຸກຕາໜ່າຍ ຢ້ວອເຫັນລໍາເສັນແນ່ງແດນ (ໄຕ້ຕາໜ່າຍ) ກີ່ໄດ້ໄນ້ດີວ່າເສີຍ

สถานะครึ่งข้ามตาข่าย

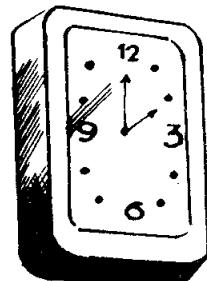

อุปกรณ์การตัดสินตะกร้อข้ามตาข่าย

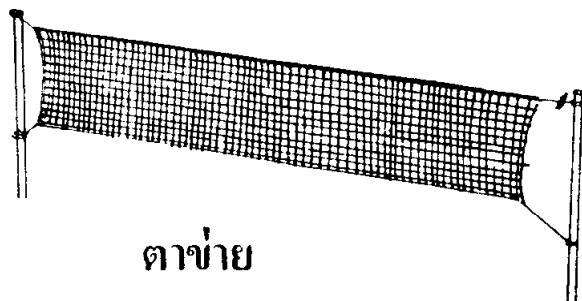
ตะกร้อ

นาฬิกา

ตาข่าย

นกหวีด

เก้าอี้ผู้ตัดสิน

